

עפ"ת 29397/06/17 - אסתרוביץ אלחנן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 29397-06-17 אסתרוביץ אלחנן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מערער	אסתרוביץ אלחנן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט קמא (כבוד השופט אלכס אחטר) מתאריך 9.3.17 ולפיה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בתאריך 23.2.17 בהיעדר המערער.

המערער הועמד לדין בגין עבירת מהירות בבית המשפט לתעבורה בחדרה. נטען, כי בתאריך 21.8.16 בשעה 23:00 נהג את רכבו במהירות של 134 קמ"ש, מקום בו המהירות המותרת הינה 90 קמ"ש. מדובר בדו"ח של מצלמת מהירות מסוג א-3.

המערער זומן לדין בבית המשפט קמא לתאריך 23.2.17, לא התייצב - חרף זימונו כדין - ולכן הורשע בהיעדרו ונדון לפסילה בפועל לתקופה של חודשיים (וזאת לאחר שהופעלה בחופף פסילה על תנאי מתיק קודם שגם שם נדון בהיעדרו), קנס בסכום של 1,200 ₪ ופסילה על תנאי.

בתאריך 7.3.17 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין בטענה שעוד טרם הדיון שלח בקשה להסבת כתב האישום על שם מי שלטענתו נהג בפועל ברכב במועד הרלוונטי. מדובר, על פי הנטען, באזרח אוסטרלי שעל פני הדברים חתם בתאריך 16.9.16 על תצהיר בנדון. התצהיר צורף לבקשת הביטול. כאמור, בקשת המערער לביטול פסק הדין נדחתה.

בתאריך 13.6.17, למעלה מ 3 חודשים לאחר ההחלטה לעיל, הוגשה הועדת הערעור במסגרתה חזר המערער על טענותיו לעיל, היינו כי לא הוא נהג ברכב במועד הרלוונטי אלא אותו אזרח אוסטרלי וכן כי עוד טרם הדיון שלח בקשה להסבת הדו"ח על שם האחרון. עוד טען המערער במהלך הדיון שהתקיים בפניי, כי משום משלוח הפנייה להסבת הדו"ח סבר שאינו צריך להתייצב לדין.

דין הערעור להידחות. ראשית, חרף טענת המערער כי שלח בקשה להסבת הדו"ח עוד טרם הדיון בבית המשפט קמא, לא צורף תיעוד לכך. לא זו אף זו - להודעת הערעור צורף מכתב תשובה של שלוחת תביעות תעבורה חדרה, שם צוין כי במועד פנייתו אליהם (28.3.17) כבר ניתן כנגדו פסק הדין. שנית, "הסבת דו"ח" אינה אלא תיקון של כתב האישום על דרך של שינוי שם הנאשם. מדובר בסמכות המסורה לרשות התובעת ולא לבית המשפט. משלא תוקן כתב האישום היה

אמור המערער להתייצב לדין או לשאת בתוצאות הנובעות מאי התייצבותו, קרי - שפיטה בהיעדר. שלישית, התצהיר של אותו אזרח אוסטרלי הינו תצהיר לאקוני וספק באם היה בו די כדי להביא להסבת הדו"ח, אף אם היה מתקבל אצל הרשות התובעת טרם הדין. רביעית, המערער הגיש את ערעורו באיחור וגם בהקשר זה לא הציג כל נימוק לדבר.

סוף דבר, מדובר במערער שזומן כדין ולא התייצב לדין. המערער לא הביא כל סיבה מניחה את הדעת לאי התייצבותו ואף לא הראה מדוע ייגרם לו עוות דין באם פסק הדין לא יבוטל.

ועיין בהקשר לכלל הנימוקים לעיל באמור ברע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נ"ז (6) 793; רע"פ 3698/17 יוסופוב נ' מ"י, 7.5.17; רע"פ 9303/16 אורגל נ' מ"י 21.12.16.

סוף דבר, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' תמוז תשע"ז, 14 יולי 2017, בהעדר הצדדים.